

**Ἐπὶ τῇ Ἐνθρονίσει τοῦ νέου Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων
Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης, παρὰ τὴν Φυλὴν Ἀττικῆς**

† Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Πατέρων, 15.7.2013 ἑκ.ἡμ.

Ὁ Λαὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ Διακονία Αὐτοῦ καὶ τὸ Σπήλαιό μας

*Ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ Ἀδελφέ μας·
Σεβαστὲ Γέροντα καὶ Καθηγούμενέ μας·
Πανοσιώτατε Ἀρχιμανδρίτα Θεοδόσιε·*

Κατὰ τὴν κρίσιμη καὶ ἱστορικὴ αὐτὴ στιγμή τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, θὰ ἤθελα ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας καὶ τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητός μας, νὰ Σᾶς μεταφέρω τὰ συναισθήματα πάντων ἡμῶν, μὲ τὴν πεποίθησι ὅτι αὐτὰ ταυτίζονται καὶ μὲ τὰ συναισθήματα τοῦ Ἱερατείου τῆς Μητροπόλεώς μας, τῶν Μοναζόντων καὶ Μοναζουσῶν Αὐτῆς, ὡς καὶ τοῦ εὐσεβοῦς Λαοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Κοινότητος.

* * *

Εὐρισκόμεθα τώρα σὲ ἓναν ὀρθόδοξο μοναστηριακὸ χῶρο· εἴμεθα ὑπὸ τὴν φωτιστικὴ καὶ δροσιτικὴ Σκιὰν τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος, Πατρὸς καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ· εἴσθε ἤδη Ἱερομόναχος καὶ Καθηγούμενος στὴν σεβάσμια αὐτὴ Μονή· ἐπομένως,

δὲν θὰ ἀποτολμοῦσα νὰ Σᾶς ἀπευθύνω λόγους, οἱ ὅποιοι θὰ ἐπλητταν τὴν λεπτὴ μοναχικὴ Σας συνείδησι.

Σήμερα, τὴν στιγμή αὐτῇ, εἶναι πρέπον καὶ ἀρμόζει νὰ ἀναπέμψωμε λόγους εὐγνώμονος δοξολογίας στὸν Ἐπίσκοπο καὶ Μεγάλο Ποιμένα τῶν ψυχῶν μας, τὸν Σωτῆρα μας Χριστό, διότι μὲ τρόπο θαυμαστὸ ἔδωσε στὸ Μοναστήρι μας Γέροντα, Καθηγούμενο, Πατέρα καὶ Ὁδηγό, ὁ Ὅποιος ἀναμφισβητήτως εἶναι ἓνας γνήσιος φορέας τῆς Ἱερᾶς Παρακαταθήκης τοῦ Κτήτορος καὶ πρώτου Καθηγουμένου μας, τοῦ Μητροπολίτου μας Κυπριανοῦ († 17.5.2013).

Καὶ αὐτὴ ἡ μεγίστη δωρεὰ τοῦ Θεοῦ ἐπιβεβαιώθηκε ἐξ ἀρχῆς καὶ φέρει τὴν σφραγίδα τοῦ Θείου Παρακλήτου, μέσῳ *θανμαστῶν πληροφοριῶν, σημείων καὶ παρεμβάσεων* τοῦ Πατρὸς τῶν Φώτων.

Ὁ Πατήρ ηὐδόκησε σὲ Σᾶς· ὁ Υἱὸς Σᾶς ὑπέδειξε· ὁ Παράκλητος Σᾶς ἐσφράγισε· καὶ ἰδοὺ, εἴσθε ἐν τῷ μέσῳ τῆς σεμνῆς μοναστικῆς μας Ἀδελφότητος, ὡς ἐκλελεγμένος Οἰακοστρόφος τῆς Ἱερᾶς Ὀλκάδος, τῆς σεπτῆς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς Δωρεᾶς αὐτῆς πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἁγιοκυπριανίτας;

* * *

Ἀλλά, πῶς νὰ ἐκφράσωμε τὴν εὐγνωμοσύνη μας καὶ πρὸς Ἐσᾶς, διότι ἐν ἐλευθερίᾳ, ταπεινώσει, αὐτομεμψία καὶ ἄκρα ὑπακοῇ ἀποδεχθήκατε τὴν ψῆφο καὶ τὴν κλῆσι τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία ἐκφράσθηκε/ἀποκαλύφθηκε μέσῳ ἡμῶν τῶν Ἀδελφῶν καὶ ἤδη Τέκνων Σας, ὅταν Σᾶς ἐκλέξαμε παμψηφεί τὴν 27ην Ἰουνίου εἰς διαδοχὴν τοῦ πολυχαρίτου Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ;

Ναί, χάριν τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, χάριν τῆς Διακονίας τῶν λογικῶν προβάτων τῆς μοναστικῆς μας Μάνδρας, **δὲν προετάξατε τὴν ἀτομικὴ Σας σωτηρία**· δὲν ἀντιμετωπίσατε τὸ δίλημμα τί νὰ ἐπιλέξετε: *τὴν ἡσυχαστικὴν ζωὴν, τὴν ὁποία καλλιεργούσατε στὴν Ἐρημο, μόνος μόνῳ τῷ Θεῷ, ἐπὶ δύο περίπου δεκαετίες; ἢ τὴν ζωὴν τῆς θυσιαστικῆς Ἀγάπης, κατὰ μίμησιν τοῦ Ποιμένου μας Χριστοῦ;*

Ὅχι, δὲν ὑπῆρξε ἀμφιταλάντευσις μεταξὺ *Ἐρήμου καὶ Διακονίας*, μεταξὺ *Σηλαίου καὶ Ἀγάπης*.

Σᾶς χρεωστοῦμε αἰῶνια εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν σωτήρια γιὰ μᾶς ἐπιλογή Σας καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη Σᾶς παραδίδουμε τὶς ψυχές μας, πρὸς καθοδήγησιν, θεραπείαν, ἐλευθερίαν καὶ φωτισμὸν καὶ σωτηρίαν.

Ἡ νέα Διακονία Σας, ὡς Πατὴρ καὶ Καθηγουμένου, ἀνοίγει καὶ *νέους ὀρίζοντες* στὴν Ἀδελφότητα τῶν Ἁγιοκυπριανιτῶν· οἱ περισσότεροι ἐκ τῶν Μοναχῶν μας ἔχουν ἤδη μίαν βαθεῖαν αἴσθησιν τοῦ ἀνακαινισμοῦ τῶν μοναχικῶν τους ὑποσχέσεων, τῆς ἀνανεώσεως τοῦ Ὁράματός των, τῆς ἀφυπνίσεως νέων πνευματικῶν δυνάμεων στὸ ἐσώτατο εἶναι τους.

Ἄν ἡ ἐμπειρία εἴκοσι περίπου μόνο ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἀναδείξεώς Σας εἶναι τόσο φωτεινὴ καὶ ἐλπιδοφόρα, πλημμυρίζουμε ἀπὸ ἐν Χριστῷ χαρὰ γιὰ ἓνα *φωτεινότερο μέλλον*, τὸ ὁποῖο εἶναι ἤδη παρόν...

* * *

Τὴν ἡμέρα τῆς ἱερατικῆς Χειροτονίας Σας, ἐκ μέρους ὄλων τῶν Ἀδελφῶν, Σᾶς προσέφερα μία Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου (τὸ «Ἄξιόν Ἔστιν»), μία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων καὶ μία τοῦ Ἁγίου Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου·

έώρταζαν τις ημέρες τῆς Ἐκλογῆς καὶ Χειροτονίας Σας· καὶ εἶναι Ὁδηγοὶ στὴν Διακονία Σας, ἡ Ὅποία πρέπει νὰ ἀσκηθῆται μὲ πνεῦμα **βαθειᾶς φιλανθρώπου διαθέσεως καὶ βαθειᾶς στοργικῆς εὐσπλαγγίας.**

Σήμερα, ἐπὶ τῇ προχειρίσει Σας ὡς Καθηγουμένου καὶ Προεστῶτος, Σᾶς προσφέρω μία θαυμάσια Εἰκόνα τοῦ Ὁσίου Γέροντος Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου († 1938).

Τὴν συμβολικὴ αὐτὴ δωρεὰ ἐρμηνεύει ἓνα βαθύτατο κείμενο τοῦ νεοφανοῦς Ἁγίου τῆς Σερβίας, τοῦ Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς († 1956), ὁ Ὅποιος εἶχε γνωρίσει προσωπικὰ τὸν Γέροντα Σιλουανό.

Ἴδου τὸ κείμενο:

*«Ὁ Γέροντας Σιλουανὸς ἦταν καὶ δικός μου διδάσκαλος. Μία φορὰ τὸν ἐρώτησα: “Πάτερ Σιλουανέ, μήπως αὐτὸς ὁ πολὺς κόσμος φέρνει ταραχὴ στὸν νοῦ σας καὶ στὴν προσευχή σας; Δὲν θὰ ἦταν καλλίτερα γιὰ σᾶς νὰ πᾶτε σ’ ἓνα ἀσκητήριον στὰ Καρούλια καὶ ἐκεῖ νὰ ζῆτε μέσα στὴν εἰρήνη, ὅπως ὁ π. Θεοδόσιος, ὁ π. Ἀρτέμιος, ὁ π. Δωρόθεος καὶ ὁ π. Καλλίνικος; Εἶτε νὰ ζῆτε σ’ ἀπομονωμένο σπήλαιον, ὅπως ὁ π. Γοργόνιος;” “**Εγὼ ζῶ στὸ σπήλαιον,**” μοῦ ἀπήντησε ὁ π. Σιλουανός. “**Τὸ σῶμά μου εἶναι τὸ σπήλαιον τῆς ψυχῆς μου. Καὶ ἡ ψυχὴ μου εἶναι σπήλαιον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ ἐγὼ ἀγαπῶ τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν διακονῶ, χωρὶς νὰ βγαίνω ἀπὸ τὸ σπήλαιό μου**”».*

* * *

Σεβαστὲ Γέροντά μας· Πανοσιώτατε Ἀρχιμανδρίτα Θεοδόσιε·

Σᾶς παρακαλοῦμε θερμῶς, ἀδελφικῶς - υἱικῶς - πατρικῶς, νὰ πορεύεσθε μὲ βαθεῖα πάντοτε συνείδησι, ὅτι εὐρίσκεσθε ὑπὸ τὴν ὀλόφωτον Σκέπη τῆς Θεοτόκου, μὲ τὴν Ὅποία **συνδιακονεῖτε τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ.**

Στὴν πορεία Σας αὐτὴ θὰ ἔχετε συνεχῶς ἐνώπιόν Σας τὸν ἀείμνηστο Μητροπολίτη, Πατέρα καὶ πρῶτο Καθηγούμενό μας, ὁ Ὅποιος θὰ Σᾶς ἐμπνέη τὸ γνήσιο **Μοναχικὸ Φρόνημα,** τὴν βαθεῖα **Εὐχπλαγγία** καὶ τὴν ἁγία ἐν Χριστῷ **Ἐλευθερία,** ὥστε **νὰ ἀγαπᾶτε τὸν Λαὸ τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ τὸν διακονήτε, χωρὶς νὰ βγαίνετε ἀπὸ τὸ σπήλαιό Σας.**

Ἡ Χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡ Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός· καὶ ἡ Κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶθε νὰ εἶναι μαζί Σας, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

† ὁ Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν Κυπριανός